

РЕШЕНИЕ

№ 40059

гр. София, 15.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 85 състав, в
публично заседание на 28.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Биляна Икономова

при участието на секретаря Марияна Велева, като разгледа дело номер **6185** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 2 във връзка с чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на С. А. А. М., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., [дата на раждане], против решение № 146Х/05.05.2026 г. на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет /МС/.

Изложени са твърдения за незаконосъобразност на оспореното решение. Нарушена била нормата на чл. 58, ал. 5 ЗУБ, като никой след подаване на молбата му не го бил напътил на разбираем език за задължението да представи писмени доказателства по чл. 76б ЗУБ. Нарушена била разпоредбата на чл. 12 АПК. Жалбоподателят твърди, че животът му е застрашен, като бил представил копие на призовка за разпит пред съдия относно незаконни деяния, извършени от молителя, който документ представлявал акт на преследване. Бил направен извод от органа, че документът е недостоверен, без извършена експертна проверка. Налице било нарушение на чл. 35 АПК - не била предоставена възможност на молителя да представи допълнително доказателства и да изрази становище по съмненията на органа. Отделно се сочи, че свалянето на Б. А. довело до хиляди жертви от страна на цивилното население, поради което при връщането му щели да бъдат застрашени правото на живот и свобода. Оспореното решение било издадено при допуснати съществени процесуални нарушения. Моли да бъде отменено, а преписката – върната на органа за ново разглеждане.

В открито съдебно заседание жалбоподателят С. А. А. М., редовно уведомен, се явява лично и се представлява.

Жалбоподателят разказва, че ситуацията в С. е зле, вкл. и поради племената. Всеки, който се бил върнал, искал да избяга. Нямало дисциплина, нямало правителство, нямало и сигурност.

Психически вече не издържал. Твърди, че ако се върне, ще бъде убит, имал присъда в С.. Няма семейство, а братята му живеели в различни държави.

Чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и моли да бъде уважена. В писмени бележки излага подробни съображения по съществото на спора и моли оспореното решение да бъде отменено. Не били обсъдени актуални обстоятелства относно държавата по произход, конкретно – положението в провинция Х. и [населено място] – продължаваща политическа, военна и обществена нестабилност, навлизането на израелски сили, убийства, взривове, саморазправи между кланове и различни религиозни групи. Твърди се, че относителната стабилност не била равнозначна на липса на реален риск. Било необходимо да се извърши индивидуална преценка на риска за конкретното лице в конкретния район, в който би било върнато. Не можело да се направи обоснован извод, че жалбоподателят би получил ефективна държавна защита при евентуално връщане. Следвало да бъде отчетено и социално-икономическото положение в района. Акцентираща върху неизпълнение на задължението от органа да се представи актуална справка за състоянието на С., върху обсъждането на общоизвестните факти от съда и върху становищата на ДАНС относно липсата на данни за лицето, свързани със сигурността на Република Б.. Не била установена съществена и трайна промяна в сигурността в С., която да гарантира безопасното му връщане. В съвкупност следвало да се вземат предвид произходът на молителя от района на [населено място], страхът от племенните конфликти, липсата на ефективна защита, твърдението за присъда в С. и липсата на близка семейна среда. Моли за отмяна на акта с произтичащите от това последици.

Отвeтникът - интервюиращ орган на ДАБ при МС /С. Н./, редовно уведомена, не се явява и не се представлява. В писмена защита е изразено становище за неоснователност на жалбата, като се моли да бъде отхвърлена. Акцентираща, че се касае за втора по ред молба за закрила, както и, че молителят не се позовава на нови обстоятелства, а представя копие от документ, доказващ племенните спорове на семейството му, за който били възникнали съмнения относно автентичността и достоверността му.

Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав, като обсъди твърденията на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

На 17.06.2024 г. С. А. А. М. от С. е поискал международна закрила в Република Б.. Кандидатът е регистриран като С. /собствено/ М. /бащино/ А. А. /фамилно/ от мъжки пол, [дата на раждане] в С., адрес – [населено място], ЛНЧ [ЕГН], етническа принадлежност – арабин, религия - сунит, семейно положение – неженен.

На 23.07.2024 г. е проведено интервю със С. А. А. М. . Напуснал С. през м. юни 2023 г., преминал транзит през Т., след което е влязъл в Б. нелегално. Не бил осъждан и арестуван, не сочи наличието на проблеми заради етническа или религиозна принадлежност. Не членувал в политически партии или организации или въоръжени групировки, не служил в армията. Напуснал С. заради войната – биели се кюрди с ДАЕШ и свободната армия, нямало работа, здравеопазване, училища. Заявява, че към момента нямало война, а само напрежение. Не искал да воюва, а трябвало да го вземат в казармата. Спрямо него не било оказвано насилие или образувано дело, нито срещу негови близки. Избягал, за да защити живота си. В Т. не останал, защото не им давали закрила. Имал брат със статут в Б.. Искал да остане в Б., за да живее спокойно.

С решение № 11481/04.11.2024 г. председателят на ДАБ при МС отказва да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на С. А. А. М. . С срещу това решение е подадена жалба, отхвърлена с решение по адм. дело № 1251/2024 г. по описа на Административен съд - Хасково, оставено в сила с решение на ВАС.

На 01.12.2025 г. С. А. А. М. е подал последваща молба за закрила, в която сочи наличието на нови обстоятелства в държавата по произход, вкл. и предвид смяната на управляващите.

С решение № 216X/16.12.2025 г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС не се допуска последваща молба с вх. № КП-01-8254/01.12.2025 г. на С. А. А. М. до производство по предоставяне на международна закрила с мотив, че не се позовава на нови обстоятелства от съществено значение, както за личното му положение, така и по отношение на страната му по произход.

Срещу това решение е подадена жалба, отхвърлена с решение по адм. дело № 1812/2026 г. по описа на Административен съд София-град.

На 16.04.2026 г. С. А. А. М. е подал последваща молба за закрила, в която сочи наличието на нови обстоятелства в държавата по произход, вкл. и предвид смяната на управляващите. Сочи също, че семейството му е подложено на репресии поради семейни спорове с други семейства с друга религия, което създавало значителни опасности за живота и сигурността му, вкл. и за нарушаване на човешките му права, издирван бил за отмъщение. Представено е в превод документ, от кмета на квартал А. /подпис не се чете/ и подписан от двама свидетели с пръстов отпечатък, че лицето С. А. А., роден през 1999 г., е издирвано от племето в С., като се моли на същия да бъде предоставено правото да пребивава във вашата страна поради племенни проблеми в родния му град.

На 16.04.2026 г. молителят се е запознал с Указания относно реда за подаване на молба за международна закрила, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията на чужденците, подали молба за международна закрила в Република Б., удостоверено с негов подпис и с този на преводач от арабски език. В тези Указания е посочено в част „Последваща молба за предоставяне на международна закрила“ – „преди да се пристъпи към разглеждането ѝ по същество се преценява нейната допустимост с оглед на това дали се позовават на нови обстоятелства от съществено значение за личното ви положение и относно държавата ви по произход. В срок до 14 работни дни от подаването на молбата /.../ интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да провежда лично интервю, взема решение“.

С решение № 146X/05.05.2026 г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС и въз основа на справка от 03.04.2026 г. на отдел „Международна дейност“, дирекция „Международна дейност и проекти“ при ДАБ относно С. не се допуска последваща молба с вх. № УП 33312/16.04.2026 г. на С. А. А. М. до производство по предоставяне на международна закрила с мотив, че не се позовава на нови обстоятелства от съществено значение, както за личното му положение, така и по отношение на страната му по произход.

Решението е връчено на 08.05.2026 г.

При така установеното от фактическа страна Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав, и доколкото се извършва преценка за законосъобразността на акт, издаден по производството по чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ, което се провежда при различни условия и ред и приключва с различен по съдържание и последици акт спрямо условията и реда на провеждане на производството, което приключва с акт по чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 ЗУБ, се обуславят следните правни изводи:

Жалбата е допустима. Подадена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, подлежащ на съдебен контрол, от активно легитимирано лице - адресат на акта и засегнат неблагоприятно от него, в срок.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

На първо място, оспореното решение е издадено от компетентен административен орган -

интервюиращ орган на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ, в установената писмена форма, при липсата на допуснати процесуални нарушения, от категорията на съществените, които да ограничават правото на защита на лицето молител, поради което не са налице основания за прогласяване на неговата нищожност по смисъла на чл. 168, ал. 1 и ал. 2 във връзка с чл. 146, т. 1 АПК, съответно – за отмяна по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 и т. 3 АПК.

Съгласно чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ „в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила“.

От тълкуването на тази разпоредба се обуславя извод, че в тежест на молителя е да представи писмени доказателства на органа, въз основа на които последният да вземе решение. В случая жалбоподателят не представя нови писмени доказателства. В действителност той не владее български език, но чрез преводач се е запознал с приложимите в производството Указания, цитирани по-горе, наясно е със задължението си да представи, дори и без да са поискани от органа, доказателства, удостоверяващи твърденията му, като с тази възможност е разполагал и в периода от датата на запознаване с Указанията – 16.04.2026 г., до произнасяне на органа по молбата му – 05.05.2026 г.

В този смисъл е необходимо да се отбележи, че законът не предвижда задължение за органите на ДАБ при подаване на последваща молба от търсещо закрила лице да му указват, че трябва да представи нови писмени доказателства и да изложи нови обстоятелства. Настоящият съдебен състав намира, че в случая административният орган не е нарушил чл. 58, ал. 5 от ЗУБ, а това се следва и от характера на административното производство. Решението не е постановено в нарушение на чл. 12 от АПК. Липсата на информация относно необходимостта от посочване на нови обстоятелства и представянето на нови писмени доказателства в тяхна подкрепа не може да се определи като въвеждане в заблуждение, доколкото търсещото закрила лице е посочило в молбата си обективни, според него, данни за причините за напускане на С., съответно и за подаването на последваща молба за закрила.

Не се установява нарушение и на правата на жалбоподателя по чл. 76в, ал. 1 от ЗУБ - липсват данни да е потърсил съдействие и помощ от страна на ВКБООН; няма данни да е поискал достъп до събраната информация, въз основа на която ще бъде взето решение; присъствал е преводач.

На второ място, следва да се извърши преценка за законосъобразността на акта – издаден ли е той в съответствие с материалния закон и неговата цел /чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 4 - т. 5 АПК/.

Съгласно чл. 76а ЗУБ „преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2“.

Съгласно чл. 13, ал. 2 ЗУБ „подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава шеста, раздел III“.

От тълкуването на тези разпоредби се обуславя извод, че предпоставка за уважаване на последващата молба за международна закрила /§ 1, т. 6 ДР на ЗУБ/ е чужденецът да се позове на нови обстоятелства, които обаче следва да се отнасят съществено за личното му положение или държавата по произход. Не се въвеждат изисквания по отношение на представените от чужденеца доказателства, но именно те следва да удостоверят, че обстоятелствата са нови, или по друг начин казано, новите обстоятелства следва да бъдат доказани с допустими, необходими и относими

доказателства, каквито по делото липсват.

В практиката е застъпено становището, че новите факти са такива, на които законодателят е придал обратно действие. Установяването на нови факти от значение за производството е допустимо само за такива факти, които са настъпили след влизане в сила на предходното решение за отказ за предоставяне на международна закрила и които с обратна сила променят правното значение на фактите, въз основа на които органът е взел решението си, или отменят съществуването на тези факти, които с обратна сила рефлектират върху направените фактически установявания и правни изводи към датата на издаването на решението.

Доколкото органът е изследвал налице ли са нови обстоятелства, които се отнасят съществено за личното положение на молителя или до държавата му по произход, то същият не е издал оспореното решение извън пределите на своята компетентност, произнасяйки се по същество.

В случая не се установява каквато и да е било промяна в личното положение на молителя, основано на раса, религия, ационалност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, или същият да е бил подложен на смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, или да са отправяни тежки заплахи срещу живота му или личността му като цивилно лице поради безогледно насилие при наличие на въоръжен международен или вътрешен конфликт, които да са от толкова съществено значение, че да се обуслови допустимост на подадената последваща молба. Не са налице и данни за събития, осъществили се след напускането на С., вкл. и за дейност, извършена от самия чужденец, и които да са от съществено значение при извършване на преценка налице ли е промяна в личното положение на жалбоподателя. В случая не са обосновани твърдения за осъществено спрямо молителя преследване поради някоя от причините по чл. 8, ал. 1 във връзка с ал. 4 ЗУБ. Не се констатира и, че на същия са нарушени основни права или е осъществена съвкупност от действия, които да доведат до нарушаване на основните му права, достатъчно тежки по своето естество и повторяемост.

Действително е представено в превод писмо, видно от което лицето С. А. А., роден през 1999 г., не можел да се върне в родния му град поради племенни проблеми. Представеното писмо няма дата на издаване, не съдържа конкретни събития и имена на заплашващи лица или групи. От съдържанието му не се установява, че то действително касае молителя – налице е несъответствие в имената, липса яснота в датата на раждане и кой е градът, чийто кмет на квартал е удостоверил съдържанието на писмото. Липсват данни кога е възникнал конфликтът и в какво се изразява той, кое е племето, което преследва молителя, или в резултат на действията на кое племе може да се формира извод за тежко посегателство спрямо молителя. Предвид факта, че лицето е напуснало С. още през 2023 г., се поставя въпросът възможно ли е същото да бъде преследвано от племе, с което фактически не е имал контакт последните три години, вкл. и поради това, че за конфликти от етническа или племенна принадлежност молителят нито разказва по време на интервюто, проведено в първото производство по предоставяне на международна закрила, нито представя доказателства при подаване на първата последваща молба. В настоящото производство сочи само наличието на братя – в Т., в Б. и в С. А., но не коментира има ли други роднини в С., каквито всъщност са вписани в регистрационния лист към първата молба, по отношение на които е възникнал соченият конфликт и поради наличието на родствени връзки да би могло да се приеме, че той засяга и молителя. Съдът намира, че фактът за съществуващ племенен конфликт е изложен като част от бежанската история с цел същата да бъде променена, а от там и молбата му да бъде допусната до разглеждане в производство по предоставяне на международна закрила. Няма данни по делото да се е променил етническият състав в С., така че за първи път едва в настоящото съдебно производство молителят да сочи евентуално възникване на конфликти и каквито и да е

било отношения между него и другите племена в района. Дори и да се приеме, че в действителност са налице конфликти с друго племе, не се установява причинно-следствената връзка между това и евентуалното влошаване начина на живеене на молителя при завръщане, вкл. и доколкото се касае за проблеми между различни племена с различни морални ценности - проблеми, които не попадат в обхвата на ЗУБ. Отделно от това, тези конфликти не са основание за предоставяне на международна закрила, а и лицето има възможност да напусне населеното място, в което е живял и да се засели другаде на територията на С., ако смята, че заради проблемите с други племена има опасност за живота и здравето му.

Недоказано остава твърдението на жалбоподателя, че бил представил призовка за разпит пред съдия относно сочени незаконни деяния. По делото не се откри призовка в превод на български език, която да е приложена към молбата, по която е образувано процесното административно производство, и по отношение на която да се извърши преценка налице ли са нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение по смисъла на чл. 13, ал. 2 ЗУБ. Дори и такава да е била приложена към молбите на жалбоподателя, по които са образувани предходните административни производства, то доколкото същите са приключили след осъществен съдебен контрол с влезли в сила съдебни актове, същата не подлежи на обсъждане в хода на настоящото съдебно производство – от една страна, поради това, че е била предоставена и е реализирана възможността молителят да представи тази призовка и в случай на необсъждането ѝ да си защити правата по съдебен ред, както и го е направил, а от друга, както органът, така и съдът, са обвързани с твърденията в молбата, по която е образувано процесното административно производство, и удостоверяващите ги доказателства. Призовка не е приложена и към жалбата, по която е образувано настоящото съдебно производство. За първи път в открито съдебно заседание лицето заяви, че има присъда, което твърдение не е подкрепено с доказателства и във връзка с което въпреки разпределената доказателствена тежест не бяха направени доказателствени искания. Съдът намира, че така посочените факти – наличието на призовка и присъда, като част от бежанската история за изложени единствено с цел промяната ѝ, а от там и молбата на жалбоподателя да бъде допусната до разглеждане в производство по предоставяне на международна закрила.

Предвид това подлежи на анализ ситуацията в държавата по произход на жалбоподателя – С..

В действителност, преди датата на издаване на акта, а и към настоящия момент, са налице данни за промяна в обстановката в С., но молителят, въпреки че се яви в съдебно заседание, за да разкаже бежанската си история, не заяви по какъв начин тези нови факти по смисъла на чл. 142, ал. 2 АПК конкретно за него като личност представляват реална опасност, вкл. и предвид държавата му на произход, така че да обосноват допускане на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Липсата на стабилност и яснота какво ще се случи в следващия ден е напълно естествена последица от осъществилите се събития, която би предизвикала безпокойство у молителя, но в случая е невъзможно да се установи как настъпването ѝ пряко ще рефлектира върху неговата правна сфера. Не са представени доказателства, удостоверяващи конкретни действия на каквито и да е било лица спрямо молителя и членовете от семейството му предвид неговата етническа и религиозна принадлежност преди напускането му на С.. Не са представени и доказателства, че действително след завръщането му в С. ще е дискриминиран, преследван, заплашван или, спрямо него ще бъде оказано насилие, така че това евентуално поведение на представители на различни етнически групи или групировки, неблагоприятно за молителя предвид твърденията му, да се приеме за ново обстоятелство от съществено значение за личното му положение, вкл. и доколкото още преди да напусне С., е имало подобни конфликти.

Прави впечатление, че жалбоподателят е напуснал страната си по произход през лятото на 2023 г. преди свалянето на режима на Б. А., поради което и буди недоумение желанието му да остане в Б. въпреки съществената промяна в общественно-политическия живот в страната след свалянето на режима. От информацията, съдържаща се в кориците по делото и в общодостъпни източници, става ясно, че смяната на властта не е довела до налагане или прилагане на смъртни наказания или екзекуции, или на изтезания, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилни лица поради безогледно насилие. Напротив, засега тенденциите за общото положение в С. са по-скоро положителни. Съобщава се за редица страни, които осъществяват контакти с новата власт, като е налице явно изразяване на воля на редица водещи държави по света за установяване на трайни отношения с новите лидери на страната по произход на жалбоподателя. В редица източници се появиха и данни, че от страна на Т. е направено изявление за превръщането на С. в стабилна и мирна страна, в полза на всички в региона, вкл. и на САЩ, и Европа, които нямат интерес от разделена С.. От изявленията на лидерите на водещите държави в света се формира обща цел борбата срещу тероризма и справяне с тежката хуманитарна криза. От съществено значение са и фактите, които са се осъществили през месец май 2026 г., а именно - Съветът на ЕС прие решение за възстановяване на действието на споразумението за сътрудничество със С., спряно преди 15 години; Европейската комисия съобщи, че работи за осигуряването на 15 милиона евро за укрепване на способностите на сирийските институции, като целта е социално-икономическо възстановяване на С.; съживяване на отношенията с Е.; провеждане на публичен процес срещу хора от режима на А.; задочно осъждане на смърт на бившия президент Б. А.; пълна координация между сирийското и американското правителство относно предаване на бази в борбата с тероризма; провеждане на преговори между И. и С., чиято оценка е по-скоро положителна, в посока да се постигне споразумение за сигурност; ключовото положение на С. за разрешаване на ситуацията въобще в Близкия И., постигнат е напредък в областите на сътрудничеството и обществените услуги. Налице са данни, че през август 2026 г. САЩ са извадили С. от списъка на спонсорите на тероризма, като целта е облекчаване на санкциите към С.. Действително в района е налице конфликт между И. и И., но в конкретния случай не са представени доказателства за прякото му влияние върху лицето предвид неговата лична история. Отделно, на сайта на Министерство на външните работи по отношение на С. е отбелязано ниво 5: Предупреждение за преустановяване на всякакви пътувания и незабавно напускане на страната. Тази информация, вкл. и относно дейността на българската дипломатическа мисия в Д. и възможността за получаване на консулска помощ, обаче е насочена единствено към българските граждани.

Предвид горното не представляват въоръжен вътрешен или международен конфликт спорадичните сблъсъци в райони на С., вкл. и атентатите, престъпността и други дейности на насилие, за които има данни, тъй като те не биха могли да се определят по своя териториален обхват, характер и интензитет като представляващи самостоятелно основание за допустимост на молбата на жалбоподателя, вкл. и с оглед бежанската му история. Не е спорно, че в С. има множество смъртни случаи, чийто брой не може да бъде установен, но не би могло да се говори за неизяснена фактическа обстановка от страна на ДАБ, доколкото подобна информация не се съдържа нито в международни източници, нито в официални справки на държавата С. от регистъра на населението ѝ.

Действително промяната в обстановката в С. е ново обстоятелство, настъпило след идването на молителя в Б., но то вече е били обсъден с влезлите в сила решения на Административен съд – Хасково по отношение на молбата му за предоставяне на международна закрила, съответно – на Административен съд София-град по отношение на първата последваща молба. Дори и това да не

е било сторено, настоящият съдебен състав приема, че последвалите събития имат по-скоро положителни последици, като макар и ситуацията да остава сложна, на още по-голямо основание тя не би засегнала негативно молителя, съответно – не е налице основание за допускане на молбата му до производство за предоставяне на международна закрила. Съгласно т. 39 от решението на СЕС по дело С-465/07 се въвежда обратно пропорционална връзка между засягането на личните интереси на търсещия закрила и степента на безогледно насилие, изискуема, за да се предостави такава закрила. В случая личната бежанска история на жалбоподателя се характеризира с липса на каквито и да били основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, като не се установи толкова висок интензитет на безогледно насилие в страната на произход, който да отговаря на изискването за обратна пропорционалност, въведено с решението на СЕС.

Не е оборена съгласно чл. 179, ал. 1 ГПК материалната доказателствена сила на приетите като писмени доказателства справки, като същите се анализират с оглед обстановката в страната по произход С. и конкретно област Р., от която е и жалбоподателят. Информацията относно други области на С. се анализира за преценка актуалната обстановка в страната въобще, а конкретно – дали е възможно вътрешно разселване на лица в тези области. Не са налице никакви данни или доказателства, които да опровергават по съдържание информацията в представените справки, включващи обща географска, политическа, икономическа и културна информация, както и информация за правната уредба и за спазването на правата на човека. От съдържанието на справките и от общодостъпната информация от други източници става ясно, че дори и да се приеме, че е налице въоръжен конфликт в С., то същият явно, на първо място, не е повсеместен, и на второ – не е насочен пряко към мирните граждани на тази страна. Не може да се счита, че със самото си присъствие в родния си край или в друго населено място молителят ще бъде изложен на тежки заплахи срещу живота или личността му поради безогледно насилие, породено от въоръжения конфликт. Дори и да се приеме, че областта, от която идва жалбоподателят, е засегната от военен конфликт, в С. има други области, които се приемат за стабилни и безопасни или са такива, в които животът се възстановява. Посочено е в справка от 04.08.2026 г., че в С. са се завърнали 1 563 898 лица, както и в коя провинция се насочват те. Дори и да се приеме, че някои от сирийците не са се завърнали доброволно, не става ясно как това оказва влияние върху личното положение на молителя, като на още по-голямо основание – завръщането им не представлява ново обстоятелство по смисъла на чл. 13, ал. 2 ЗУБ. Без значение е и обстоятелството от коя страна се завръщат те. Формира се изводът, че ситуацията в С. е овладяна до степен, осигуряваща приемливо ниво на сигурност за гражданите.

Действително към делото не е приет като писмено доказателство докладът на Агенцията на ЕС в областта на убежището /EUAA/, но именно и върху данни от него са изготвени справките на отдел „Международна дейност“, дирекция „Международна дейност и проекти“ към ДАБ, в които следва да се отбележи и, че са цитирани и други независими източници, касаещи ситуацията в С.. Още повече и, че съдът съобрази общоизвестните факти, за които доказателства не се събират.

Не без значение е и обстоятелството, че в общодостъпната информация не се съдържат конкретни данни относно конкретното лице, които да се отнасят пряко до неговото лично положение в качеството му на молител и не се установяват нови факти от съществено значение, настъпили след приключване на предходните две производства, така че да се формира извод за интензивност на агресия и насилие, които да могат да бъдат дефинирани като „безогледно насилие“, при това по-различно спрямо тези събития, които са се осъществили към момента на напускане на С. през лятото на 2023 г.

При това и не е приложим принципът за забрана за връщане по чл. 4, ал. 3 ЗУБ.

Липсват данни член от семейството на молителя по смисъла на легалната дефиниция на § 1, т. 3 ДР ЗУБ да има предоставена международна закрила, нито с оглед разпределената доказателствена тежест се сочат доказателства от негова страна, въз основа на които да се опровергае горното твърдение.

Основание за допустимост на подадената молба не представлява тежката хуманитарна криза в С. и района, за преодоляването на която действат хуманитарни организации, Световната продоволствена програма и У.. Тук следва да се посочи, че не е налице хипотезата на чл. 9, ал. 8 ЗУБ, доколкото под „други причини от хуманитарен характер“ по нейния смисъл се има предвид не всяка причина независимо от нейното естество, а хипотезата урежда останалите случаи, различни от изрично предвидените в чл. 9, ал. 1 ЗУБ, въз основа на които да се установява същата по интензивност реална опасност от тежки посегателства срещу личността на чужденеца при завръщането му в държавата по произход. В конкретния случай такива не се изтъкват.

Съдът следва да отбележи, съобразявайки промяната в политическата и икономическата обстановка в С. от началото на месец декември 2024 г., че Агенцията за бежанците на ООН призовава държавите да се въздържат от принуждаване на сирийските бежанци да се завърнат в С.. Отделно от това, е публикувано, въпреки че ВКБООН не насърчава широкомащабно доброволно завръщане в С., че е необходимо организирано и поетапно завръщане. Безспорно е, че участието на ВКБООН в процесите на завръщане се основава на принципите за доброволност и информираност на бежанците и вътрешно разселените лица, за което се съдържат данни както в представените по делото справки, така и в Съображенията относно международната закрила на лица, търсещи закрила от Сирийската Арабска Република, от май месец 2026 г. на ВКБООН. Поведението на ВКБООН е изцяло насочено към защита интереса на сирийския народ, полагане на усилия за икономическото възстановяване на страната, подобряване на здравеопазването и образованието, оказване на подкрепа при завръщането на милиони бежанци от гражданския конфликт в С.. При това, съобразявайки позицията на ВКБООН, предвид бежанската история на жалбоподателя и липсата на конкретни факти и обстоятелства, които да могат да бъдат приети за основания за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8 от ЗУБ и на хуманитарен статут по чл. 9 от ЗУБ, подкрепени с допустими, необходими и относими доказателства, се формира извод, че с твърденията си в конкретния случай молителят цели получаването на международна закрила единствено по лични причини, но не и на основание нови обстоятелства, които са от съществено значение за личното му положение, или нови обстоятелства относно държавата му по произход.

Заключение: въпреки че административният орган е формирал волята си въз основа на различна от установената към момента фактическа обстановка, по аргумент от чл. 142, ал. 2 АПК, с оглед изложеното по-горе и предвид личната бежанска история на жалбоподателя, за която няма данни да е променена съществено, съдът приема, че правилно последващата молба на чужденеца не е допусната до производство по предоставяне на международна закрила, при спазване на материалния закон, приложим към датата на издаване на акта /чл. 142, ал. 1 АПК/.

Настоящият състав следва да отбележи, че процедурата по последващи молби съгласно ЗУБ не е средство за незачитане на силата на пресъдено нещо на предходни съдебни решения, установяващи, че жалбоподателят не е лице, на което следва да бъде предоставена международна закрила. ЗУБ предоставя на чужденеца субективно право да подаде последваща молба за закрила, в случай че според своите възприятия и разбирания, същият счита, че е настъпила промяна в личното му положение или в ситуацията на държавата му по произход, която промяна може да докаже с писмени доказателства. В случая това не е сторено.

Формира се извод, че оспореното решение е законосъобразно издаден административен акт,

поради което и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

На основание чл. 172, ал. 2 АПК, чл. 85, ал. 3 във връзка с чл. 84, ал. 2 ЗУБ ЗУБ

Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. А. А. М., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., [дата на раждане] , против решение № 146X/05.05.2026 г. на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет /С. Н./.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на касационно обжалване.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на основание чл. 138, ал. 3 във връзка с чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: